

Komentář k úlohám probíraným na cvičeních dle plánu 2

Petr Olšák

2.1) To je jednoduché opakování, jak můžeme upravovat maticové výrazy:

$$\text{a) } \mathbf{AX} + \mathbf{B} = \mathbf{A}^2\mathbf{X}, \quad \mathbf{AX} - \mathbf{A}^2\mathbf{X} = -\mathbf{B}, \quad (\mathbf{A} - \mathbf{A}^2)\mathbf{X} = -\mathbf{B}, \quad \mathbf{X} = -(\mathbf{A} - \mathbf{A}^2)^{-1}\mathbf{B}$$

Za zmínku stojí snad jen to, že zde šlo vytknout \mathbf{X} *doprava* z obou sčítanců a tedy v posledním kroku šlo násobit inverzní maticí *zleva*. Násobení matic není komutativní. Taky lze konstantou -1 roznásobit inverzní matici, protože $-1^{-1} = -1$ a psát $\mathbf{X} = (\mathbf{A}^2 - \mathbf{A})^{-1}\mathbf{B}$. Dále:

$$\text{b) } \mathbf{X} - \mathbf{A} = \mathbf{XB}, \quad \mathbf{XI} - \mathbf{XB} = \mathbf{A}, \quad \mathbf{X}(\mathbf{I} - \mathbf{B}) = \mathbf{A}, \quad \mathbf{X} = \mathbf{A}(\mathbf{I} - \mathbf{B})^{-1}$$

$$\text{c) } 2\mathbf{X} - \mathbf{AX} + 2\mathbf{A} = \mathbf{O}, \quad 2\mathbf{IX} - \mathbf{AX} = -2\mathbf{A}, \quad (2\mathbf{I} - \mathbf{A})\mathbf{X} = -2\mathbf{A}, \quad \mathbf{X} = -2(2\mathbf{I} - \mathbf{A})^{-1}\mathbf{A}$$

Jednotkovou čtvercovou matici značíme \mathbf{I} , dále v zadání c) je nulová matice značena \mathbf{O} . Konečně v posledním kroku úlohy c) je konstanta (-2) vytknutá zcela dopředu, jak bývá zvykem. Můžeme též krátit: $\mathbf{X} = -2(2\mathbf{I} - \mathbf{A})^{-1}\mathbf{A} = -2(2(\mathbf{I} - \frac{1}{2}\mathbf{A}))^{-1}\mathbf{A} = -2 \cdot 2^{-1}(\mathbf{I} - \frac{1}{2}\mathbf{A})^{-1}\mathbf{A} = (\frac{1}{2}\mathbf{A} - \mathbf{I})^{-1}\mathbf{A}$.

2.3) Nejprve si uvědomíme vektor proměnných: $\mathbf{u}^T = [\mathbf{x}^T \ \mathbf{y}^T \ \alpha] \in \mathbb{R}^{m+n+1}$. Dále je třeba převést součiny s proměnnými na levou stranu rovností a konstanty na pravou:

$$\begin{array}{rcc} \mathbf{x}^T & \mathbf{y}^T & \alpha \\ \mathbf{Ax} + \mathbf{B}^T\mathbf{y} - \alpha\mathbf{1} & = & \mathbf{0} \\ \mathbf{Ay} & = & -\mathbf{c} \end{array}$$

Nad soustavu jsem modře vyznačil řádek s proměnnými. Proměnné v tomto řádku musejí korespondovat s jednotlivými sloupci matice \mathbf{P} , takže

$$\mathbf{Pu} = \begin{bmatrix} \mathbf{A} & \mathbf{B}^T & -\mathbf{1} \\ \mathbf{O} & \mathbf{A} & \mathbf{0} \end{bmatrix} \begin{bmatrix} \mathbf{x} \\ \mathbf{y} \\ \alpha \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} \mathbf{0} \\ -\mathbf{c} \end{bmatrix}$$

Zde je \mathbf{O} nulová matice, $\mathbf{0}$ nulový vektor, $\mathbf{1}$ vektor (sloupec) obsahující samé jedničky. UVědomíme si také, že $\alpha\mathbf{1} = \mathbf{1}\alpha$, přitom vlevo této rovnosti je α -násobek jedičkového vektoru a vpravo je součin matic, první z nich má jeden sloupec s jedničkami a druhá je z $\mathbb{R}^{1 \times 1}$ a obsahuje prvek α . Rozměry jednotlivých bloků matice \mathbf{P} obecně jsou: $\mathbf{A} \in \mathbb{R}^{k \times n}$, $\mathbf{B}^T \in \mathbb{R}^{k \times m}$, $-\mathbf{1} \in \mathbb{R}^{k \times 1}$, $\mathbf{O} \in \mathbb{R}^{k \times n}$, $\mathbf{A} \in \mathbb{R}^{k \times m}$, $\mathbf{c} \in \mathbb{R}^{k \times 1}$. Ejhle, matice \mathbf{A} je ve dvou blocích a tudíž musí být $m = n$.

2.4 a) provedeme stejně jako ve cvičení 2.3, výsledek je ve skriptech.

b) Za předpokladu existence zmíněných inverzí \mathbf{D} musí být čtvercová a \mathbf{A} také je čtvercová (třebaže obecně jiného rozměru). Je možné provést blokově eliminaci vektoru \mathbf{y} z druhé maticové rovnice a dosadit do první, jako bychom pracovali s čísly a ne s maticemi:

$$\begin{aligned} \mathbf{Dy} &= \mathbf{b} - \mathbf{Cx}, & \mathbf{y} &= \mathbf{D}^{-1}(\mathbf{b} - \mathbf{Cx}) \\ \mathbf{Ax} &= \mathbf{a} - \mathbf{BD}^{-1}(\mathbf{b} - \mathbf{Cx}) = \mathbf{a} - \mathbf{BD}^{-1}\mathbf{b} + \mathbf{BD}^{-1}\mathbf{Cx} \\ (\mathbf{A} - \mathbf{BD}^{-1}\mathbf{C})\mathbf{x} &= \mathbf{a} - \mathbf{BD}^{-1}\mathbf{b} \\ \mathbf{x} &= (\mathbf{A} - \mathbf{BD}^{-1}\mathbf{C})^{-1}(\mathbf{a} - \mathbf{BD}^{-1}\mathbf{b}) \end{aligned}$$

Výpočetní výhoda: počítáme s menšími maticemi. Předpokládejme, že na výpočet inverzí matice máme algoritmus složitosti n^3 . Výpočet inverze matice řádově dvakrát větší má pak složitost zhruba $(2n)^3 = 8n^3$, zatímco při vyjádřeném \mathbf{x} stačí provést dvě inverze složitosti n^3 a tři násobení se složitostí n^3 a další operace sčítání a násobení sloupcovým vektorem se složitostí n^2 . Takže máme složitost $5n^3$.

2.12 a,b) Dokážeme nejdříve b) a z toho pak vyplyne a).

Při značení $\mathbf{X} = \mathbf{A} + \mathbf{UCV}^T$, $\mathbf{Y} = \mathbf{A}^{-1} - \mathbf{A}^{-1}\mathbf{U}(\mathbf{C}^{-1} + \mathbf{V}^T\mathbf{A}^{-1}\mathbf{U})^{-1}\mathbf{V}^T\mathbf{A}^{-1}$ je třeba dokázat $\mathbf{XY} = \mathbf{I}$. Tím dokážeme, že \mathbf{X} je levá inverze, ale ona je pak automaticky i pravá, protože matice jsou čtvercové a mají plnou hodnotu (viz vzorec 3.19). Takže inverze k nim existuje (plyne z věty o výpočtu inverze pomocí determinantu). A když je \mathbf{Z} pravá inverze k \mathbf{Y} , pak $\mathbf{XYZ} = \mathbf{IZ} = \mathbf{XI}$, takže pravá a levá inverze je stejná a víme také z lineární algebry, že je jediná. Nyní se pustíme do ověření $\mathbf{XY} = \mathbf{I}$: Kvůli stručnosti výpočtu značím $\mathbf{B} = \mathbf{C}^{-1} + \mathbf{V}^T\mathbf{A}^{-1}\mathbf{U}$

$$\begin{aligned} (\mathbf{A} + \mathbf{UCV}^T)(\mathbf{A}^{-1} - \mathbf{A}^{-1}\mathbf{UB}^{-1}\mathbf{V}^T\mathbf{A}^{-1}) &= \mathbf{I} + \mathbf{UCV}^T\mathbf{A}^{-1} - \mathbf{UB}^{-1}\mathbf{V}^T\mathbf{A}^{-1} - \mathbf{UCV}^T\mathbf{A}^{-1}\mathbf{UB}^{-1}\mathbf{V}^T\mathbf{A}^{-1} = \\ &= \mathbf{I} + \mathbf{UCV}^T\mathbf{A}^{-1} - \mathbf{U}(\mathbf{I} + \mathbf{CV}^T\mathbf{A}^{-1}\mathbf{U})\mathbf{B}^{-1}\mathbf{V}^T\mathbf{A}^{-1} = \mathbf{I} + \mathbf{UCV}^T\mathbf{A}^{-1} - \mathbf{UC}(\mathbf{C}^{-1} + \mathbf{V}^T\mathbf{A}^{-1}\mathbf{U})\mathbf{B}^{-1}\mathbf{V}^T\mathbf{A}^{-1} = \\ &= \mathbf{I} + \mathbf{UCV}^T\mathbf{A}^{-1} - \mathbf{UCBB}^{-1}\mathbf{V}^T\mathbf{A}^{-1} = \mathbf{I} + \mathbf{UCV}^T\mathbf{A}^{-1} - \mathbf{UCV}^T\mathbf{A}^{-1} = \mathbf{I} \end{aligned}$$

Rozmyslíme si ještě rozměry matic. V rámci součinu píšou do indexu před maticí počet jejích řádků a za ní počet jejích sloupců:

$${}_n\mathbf{X}_n = {}_n\mathbf{A}_n + {}_n\mathbf{U}_m {}_m\mathbf{C}_m {}_m\mathbf{V}^T_n, \quad {}_n\mathbf{Y}_n = {}_n\mathbf{A}^{-1}_n - {}_n\mathbf{A}^{-1}_n {}_m\mathbf{U}_m ({}_m\mathbf{C}^{-1}_m + {}_m\mathbf{V}^T_n {}_n\mathbf{A}^{-1}_n {}_m\mathbf{U}_m)^{-1} {}_m\mathbf{V}^T_n {}_n\mathbf{A}^{-1}_n.$$

Vidíme, že vše sedí při rozměrech $\mathbf{A} \in \mathbb{R}^{n \times n}$, $\mathbf{C} \in \mathbb{R}^{m \times m}$, $\mathbf{U}, \mathbf{V} \in \mathbb{R}^{n \times m}$. a že ve výpočtu výše je v závorce ve druhém kroku matice $\mathbf{I} \in \mathbb{R}^{m \times m}$, ale všude jinde máme matici $\mathbf{I} \in \mathbb{R}^{n \times n}$. Měli bychom ji tedy značit jinak, ale když si řekneme, že to jsou jiné matice, tak to snad stačí.

Případ b) přechází na případ a) při $m = 1$ a při $\mathbf{C} \in \mathbb{R}^{1 \times 1}$ obsahující jedničku. Místo jednosloupcových matic \mathbf{U}, \mathbf{V} píšeme \mathbf{u}, \mathbf{v} a vzorec dokázaný v b) pak přechází na

$$(\mathbf{A} + \mathbf{uv}^T)^{-1} = \mathbf{A}^{-1} - \mathbf{A}^{-1}\mathbf{u}(1 + \mathbf{v}^T\mathbf{A}^{-1}\mathbf{u})^{-1}\mathbf{v}^T\mathbf{A}^{-1}$$

Jednoprvkovou matici $1 + \mathbf{v}^T\mathbf{A}^{-1}\mathbf{u}$ označíme α a uvědomíme si, že $\mathbf{u}\alpha^{-1} = \frac{1}{\alpha}\mathbf{u}$, kde vlevo je součin jednosloupcové matice \mathbf{u} s inverzí jednoprvkové matice α a vpravo je $\frac{1}{\alpha}$ -násobek vektoru \mathbf{u} a tento skalár můžeme vytknout před celé maticové násobení a zapsat ho nakonec jako podíl tohoto maticového násobení číslem α . Lidově řečeno, skalár „vyublá“ z maticového násobení ven.

2.16 Je podrobně vyřešeno ve skriptech.

3.1 Je vyřešeno ve skriptech. Přidáme jen geometrický pohled.

a) Při daném nenulovém vektoru \mathbf{a} jde o množinu vektorů na \mathbf{a} kolmých, což vyplní nadrovinu kolmou na \mathbf{a} procházející počátkem.

b) Je to nadrovina kolmá na daný nenulový vektor \mathbf{a} posunutá do partikulárního řešení nehomogenní soustavy s jedinou rovnicí $\mathbf{a}^T\mathbf{x} = b$.

3.2 Je to opakování klasické úlohy z lineární algebry. Je vyřešeno ve skriptech.

3.7 Je částečně vyřešeno ve skriptech. Je tam ukázáno, že existuje matice \mathbf{A} a nenulový vektor \mathbf{b} tak, že $\mathbf{f}(\mathbf{x}) = \mathbf{Ax} + \mathbf{b}$. Tak poznáme afinní zobrazení. Ale poslední dovětek v zadání říká, že to máme dokázat z *definice*, která ve skriptech zní: afinní zobrazení je takové, které zobrazí afinní kombinaci vektorů \mathbf{x}_i na afinní kombinaci obrazů $\mathbf{f}(\mathbf{x}_i)$ se stejnými koeficienty. Jinak řečeno:

$$\mathbf{f}(\alpha_1\mathbf{x}_1 + \dots + \alpha_n\mathbf{x}_n) = \alpha_1\mathbf{f}(\mathbf{x}_1) + \dots + \alpha_n\mathbf{f}(\mathbf{x}_n), \quad \text{kdykoli } \alpha_1 + \dots + \alpha_n = 1$$

Ukážeme tedy, že toto je ekvivalentní s faktem, že lze obrazy \mathbf{f} psát ve tvaru $\mathbf{f}(\mathbf{x}) = \mathbf{Ax} + \mathbf{b}$.

Jeden směr důkazu je snadný. Předpokládáme-li $\mathbf{f}(\mathbf{x}) = \mathbf{Ax} + \mathbf{b}$, pak je při $\alpha_1 + \dots + \alpha_n = 1$:

$$\begin{aligned} \mathbf{f}(\alpha_1\mathbf{x}_1 + \dots + \alpha_n\mathbf{x}_n) &= \mathbf{A}(\alpha_1\mathbf{x}_1 + \dots + \alpha_n\mathbf{x}_n) + \mathbf{b} = \alpha_1\mathbf{Ax}_1 + \dots + \alpha_n\mathbf{Ax}_n + (\alpha_1 + \dots + \alpha_n)\mathbf{b} = \\ &= \alpha_1(\mathbf{Ax}_1 + \mathbf{b}) + \dots + \alpha_n(\mathbf{Ax}_n + \mathbf{b}) = \alpha_1\mathbf{f}(\mathbf{x}_1) + \dots + \alpha_n\mathbf{f}(\mathbf{x}_n) \end{aligned}$$

Nyní předpokládáme pro \mathbf{f} platnost definice a najdeme matici \mathbf{A} a vektor \mathbf{b} . Volme $\mathbf{b} = \mathbf{f}(\mathbf{0})$. Ukážeme, že zobrazení $\mathbf{g} = \mathbf{f} - \mathbf{f}(\mathbf{0})$ je lineární:

$$\begin{aligned} \mathbf{g}(\alpha_1\mathbf{x}_1 + \dots + \alpha_n\mathbf{x}_n) &= \mathbf{f}(\alpha_1\mathbf{x}_1 + \dots + \alpha_n\mathbf{x}_n) - \mathbf{f}(\mathbf{0}) = \\ &= \mathbf{f}(\alpha_1\mathbf{x}_1 + \dots + \alpha_n\mathbf{x}_n + (1 - \alpha_1 - \dots - \alpha_n)\mathbf{0}) - \mathbf{f}(\mathbf{0}) = \\ &= \alpha_1\mathbf{f}(\mathbf{x}_1) + \dots + \alpha_n\mathbf{f}(\mathbf{x}_n) + (1 - \alpha_1 - \dots - \alpha_n)\mathbf{f}(\mathbf{0}) - \mathbf{f}(\mathbf{0}) = \alpha_1(\mathbf{f}(\mathbf{x}_1) - \mathbf{f}(\mathbf{0})) + \dots + \alpha_n(\mathbf{f}(\mathbf{x}_n) - \mathbf{f}(\mathbf{0})) = \\ &= \alpha_1\mathbf{g}(\mathbf{x}_1) + \dots + \alpha_n\mathbf{g}(\mathbf{x}_n) \end{aligned}$$

Protože je \mathbf{g} lineární, má svou matici \mathbf{A} . Konečně $\mathbf{f}(\mathbf{x}) = \mathbf{g}(\mathbf{x}) + \mathbf{f}(\mathbf{0}) = \mathbf{Ax} + \mathbf{b}$.

3.8 Je to další klasická úloha z lineární algebry. Řešení je ve skriptech.

3.13, 15 Je to dokázáno podrobně ve skriptech.